

*E u g e n i a
c a r y o p h y l l a t a*
.Thunb

E u g e n i a a r o m a t i c a
.Ball

S y z g i u m
.aromaticum Merr

قرنفل
قرنفل (در
آذربایجان)، قرنفل
از تیره مورد
Myrtaceae

این درخت در ایران
نمی روید و کاشته
نیز نشده است.

درختی کوچک و
همیشه سبز با
پوست قهوه ای با

گل‌های کوچک سفید
و گل آذین پانیکول
بزرگ انتهایی. میوه

این گیاه شفت و
گوشتی، صورتی
تیره کروی و دانه

هایش مستطیلی،
نرم و شیاردار است.

مهمترین ماده موثره
روغن آن، اوزنول نام
دارد که به دلیل

خاصیت ضد عفونی
کنندگی آن، برای
ساخت خمیردندانها

و دهانشویه ها
استفاده می شود.

دیگر ترکیبات موجود
در اسانس میخک
عبارتند از استا

اوزنول و بتا
کاربوفیلین.

غنچه ها و اسانس
حاصل از تقطیر
غنچه های خشک

شده در هوا می
باشد.

بی حس کننده، ضد
کرمف ضد آلزایمر
ضد التهاب مفاصل،

ضد میکروبیف ضد
سرطان، ضد تشنج

و سموم و ویروس

نام علمی

نام عربی

نام های دیگر

تیره گیاه

مکان رویش

گیاه شناسی

ترکیبات شیمیایی

بخش موثر اندام گیاه

اثرات فارماکولوژیک در طب مدرن

درجه سردی و گرمی

خواص درمانی

عوارض جانبی و موارد احتیاط

تب خال، ضد
حساسیت، ضد
التهاب و ضد
اسپاسم، ضد قارچ و
ضد نفخ
گرم و خشک، در
درجه دوم،
گرم و خشک، در
درجه سوم (قانون)
ریزش مو، درد بینی،
درد گلو، بیماریهای
قلبی، ورم معده،
قی کردن، آروغ،
اسهال کردن، درد
شکم و درد پهلو،
درد کبد، آب آوردن
شکم، ورم کبد،
کاهش نیروی
شهوت، خونریزی
رحمی، گرفتگی
عضلات، درد دندان،
تب غشی، سوء
هضم (هدایه)
تقویت کننده معده و
جگر، خوش بو کننده
دهان، ضد استفراغ،
نشاط آور (الابنیه)
خوش بو کننده
دهان، ضد استفراغ،
تقویت دید چشم،
تقویت کننده معده و
کبد (قانون)
هیچ عارضه و
آسیبی به واسطه
مصرف درست میخک
ایجاد نمی شود؛
واکنش های
حساسیتی نسبت
به اوژنول نادر می
باشند؛ بیشتر
عوارض جانبی
گزارش شده به دلیل
خوردن یا استنشاق
روغن میخک بوده
است، حساسیت
نسبت به اوژنول می
تواند فوری و یا به
صورت تأخیری اتفاق
بیفتد؛ گزارش شده
سیگار میخک باعث
التهابات تنفسی حاد

می گردد که شدیداً
به سوی ادم ریوی
خونریزی دهنده و
پنومونی پیشرفت
می کند، دو مورد
مرگ در ارتباط با
مصرف سیگار میخک
گزارش شده است.
1. الالبنيه عن
الحقایق الادویه،
ابومنصور موفق
هروی، انتشارات
دانشگاه
تهران، 1371، ص
2. هدایه المتعلمین
فی الطب، ابوبکر
اخوینی بخارائی، به
کوشش جلال
متینی، انتشارات
دانشگاه فردوسی
مشهد، 1371
3. قانون فی الطب،
ابن سینا، ترجمه
عبدالحمن
شرفکندی تهران:
انتشارات سروش
(صدا و سیما)، چاپ
نهم، 1389، ج2، ص
4. گیاهان داروئی ،
ژان ولاگ –
زیری استودولا
مترجم: ساعد زمان
– انتشارات
ققنوس ، چاپ
پنجم، 1382، ص
5. معارف گیاهی،
کاربرد گیاهان در
پیشگیری و درمان
بیماریها، حسین میر
حیدر، تهران: دفتر
نشر فرهنگ
اسلامی، چاپ
پنجم، 1385،
ج6، صص
6. شناخت گیاهان
داروئی و معطر
ایران، ولی الله
مظفریان، انتشارات
فرهنگ معاصر، چاپ
اول، 1391، ص 727-
728.

منابع

7. شناخت گیاهان
دارویی و معطر
ایران، ولی الله
مظفریان، انتشارات
فرهنگ معاصر، چاپ
اول، 1391، ص 728.